

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Gž 66/05
26.05.2005. godina
Beograd

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Slobodana Dražića, predsednika veća, Jelene Borovac i Vlaste Jovanović, članova veća, u pravnoj stvari tužilje AA, čiji je punomoćnik AB, advokat, protiv tuženih BB, odgovornog urednika lista "VV", tuženog osnivača "GG" i tuženog DD novinara lista "VV", radi naknade materijalne i nematerijalne štete, odlučujući o žalbi tužilje izjavljenoj protiv rešenja Okružnog suda u Novom Sadu broj P.7/05 od 22.3.2005. godine, u sednici veća održanoj 26.5.2005. godine, doneo je

R E Š E N J E

ODBIJA SE žalba tužilje, a rešenje Okružnog suda u Novom Sadu broj P.7/05 od 22.3.2005. godine POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Rešenjem Okružnog suda u Novom Sadu broj P.7/05 od 22.3.2005. godine odbačena je tužba tužilje AA podneta 8.3.2005. godine.

Tužilja je izjavila blagovremenu žalbu protiv naznačenog rešenja Okružnog suda zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz člana 361. ZPP.

U odgovoru na žalbu tuženi su porekli žalbene navode i predložili da Vrhovni sud žalbu kao neosnovanu odbije.

Žalba nije osnovana.

Prvostepeni sud je bez bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 2. tačka 1., 2., 5., 7. i 9. ZPP, a na koje povrede Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti doneo pobijano rešenje, a nije počinio i bitnu povredu postupka iz člana 361. stav 2. tačka 14. na koju se žalba poziva jer rešenje nema nedostataka zbog kojih se ne bi moglo ispitati, a razlozi su dati jasno i obrazloženo, s tim što tačka 14. stav 2. člana 361. ne postoji, a navodi žalbe upućuju da se radi o tački 12. navedenog člana.

Iz pobijanog rešenja i tužbe i priključene joj punomoći proizilazi da je tužilja dana 8.3.2005. godine podnela tužbu Okružnom sudu u Novom Sadu koja ne sadrži sve ono što je potrebno da bi se po njoj moglo postupiti, konkretno prebivalište ili boravište tužilje, a kako je to propisano odredbom člana 187. i 100. ZPP ("Službeni glasnik Republike Srbije" broj 125/2004). Punomoć priključena uz tužbu je nepopunjena jer nije označen sud pred kojim se vodi postupak, a za koji tužilja daje ovlašćenje za zastupanje kao ni stranke protiv kojih postupak pokreće.

Pravilno je prvostepeni sud primenio odredbu člana 103. stav 1. i 6. ZPP i tužbu kao neurednu odbacio.

Vrhovni sud je cenio žalbene navode i nije prihvatio razlog zbog kojeg tužilja nije označila preciznu adresu u tužbi (osećaj nezaštićenosti i straha od nezakonitog i nemoralnog delovanja tuženih). Nijednom odredbom ZPP nije predviđeno odstupanje od člana 100. i 187., a sa druge strane tužilja je imala mogućnost da označi adresu za prijem pismena, da otvori poštanski fah ili navede adresu radnog mesta i na taj način tužbu sastavi u skladu sa napred citiranim članovima ZPP. Pored ovog razloga, postoji i drugi razlog koji tužbu čini neurednom, a to je nepopunjena punomoć bez osnovnih podataka koje punomoć mora da sadrži.

Iz navedenih razloga, Vrhovni sud je žalbu tužilje ocenio kao neosnovanu i odlučio kao u izreci na osnovu člana 387. stav 2. ZPP.

Predsednik veća- sudija

Slobodan Dražić, s.r.

Za tačnost otpravka

IJ